

Ο Ύψιστος Αλλάχ Φύσηξε Κάτι Από Το Πνεύμα Του Στον Άνθρωπο. Αυτό Που Ονομαζόμαστε Ψυχή, Είναι Μια Υπαρξη Που Ανήκει Στον Αλλάχ.

Ο Άνθρωπος καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, έχει την εμπειρία από ομοιώματα που ο Ύψιστος Αλλάχ παρουσιάζει στον εγκέφαλο του. Όλα αυτά αποτελούνται από ηλεκτρικά σήματα που σχηματίζονται στον πολύ μικρό οπτικό φλοιό του εγκεφάλου.

Τα πρωτότυπα αυτών των εικόνων υπάρχουν στο εξωτερικό, αλλά ο άνθρωπος βλέπει μόνο τις εικόνες που δημιουργούνται μέσα στον εγκέφαλο του. Ο Ύψιστος Αλλάχ δημιουργεί τον εξωτερικό κόσμο απλώς ως αντανάκλαση στον εγκέφαλο μας, και αντιλαμβανόμαστε όλα αυτά τα πράγματα με την ψυχή που ανήκει στον Αλλάχ. Είναι η ψυχή που βλέπει, ακούει, αισθάνεται και δοκιμάζει όλα αυτά.

Εάν κάποιος εξετάσει όλες αυτές τις αισθήσεις που ο Αλλάχ δημιουργεί στην ψυχή, αμέσως συνειδητοποιεί ότι αυτές οι αισθήσεις δεν είναι και η φύση των υπόλοιπων σημείων του ανθρωπίνου σώματος, αλλά μια φύση που εναπόκειται στην ψυχή. Επειδή είναι εμφανές ότι η ψυχή ελέγχει και κατευθύνει.

Είναι η ψυχή που αισθάνεται και υπολογίζει, με άλλα λόγια το σώμα και τα συμβάντα στο περιβάλλον μας, διαμορφώνονται λαμβάνοντας υπόψη εκείνες τις αντιλήψεις. Η σάρκα ή τα οστά δεν μπορούν να λυπηθούν, να χαρούν, ή να αισθανθούν τον ενθουσιασμό, να πάρουν αποφάσεις ή να αποκτήσουν δυνάμεις της κρίσης και του λόγου. Είναι η ψυχή που αισθάνεται, σκέφτεται, αποφασίζει, χρησιμοποιεί συνεχώς τη συνείδησή και χαίρεται ή λυπάται. Η ψυχή για την οποία οι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι "δικιά τους" στην πραγματικά πλάσθηκε από το πνεύμα του Ύψιστου Αλλάχ, όπως αποκαλύπτεται στην Άγια του Ιερού Κορανίου:

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ،
ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Είναι Εκείνος που έκανε (τέλεια) και πολύ όμορφα κάθε τι που έχει δημιουργήσει. Και πρώτα έπλασε τον άνθρωπο από λάσπη, κι έπειτα έκανε τους απογόνους του από ένα στοιχείο μιας καταφρονημένης υγρής σταγόνας, (το ανδρικό σπέρμα), κι έπειτα του έδωσε το σχήμα, στις πρέπουσες αναλογίες, και φύσηξε μέσα του κάτι από το πνεύμα Του. Κι έφτιαξε για (ευκολία) την ακοή, την όαση και το αίσθημα (την κατανόηση). Πολύ μικρή είναι η ευγνωμοσύνη που δίνετε! Σούρα ας-Σατζντα, 7:9

Ο Αλλάχ φύσηξε μέσα του κάτι από το πνεύμα Του, δώρισε μάτια και καρδιά στον άνθρωπο που τον δημιούργησε με μεγαλείο και τον προίκισε με κρίση και συνείδηση. Η ψυχή ανήκει στον Αλλάχ η ψυχή την οποία ο άνθρωπος νομίζει ότι είναι απόκτημα του, είναι πραγματικά από το πνεύμα του Ύψιστου Αλλάχ. Με την παντογνωσία και την άπειρη δημιουργική δύναμή του, ο Ύψιστος Αλλάχ εκτελεί αυτήν την δημιουργία με έναν τέτοιο τέλειο τρόπο, που να είναι

μέρος δοκιμής γι' αυτόν, ο άνθρωπος υποθέτει ότι η ψυχής του που παραχωρήθηκε σ' αυτόν από το Ύψιστο Αλλάχ, είναι ιδιοκτησία του και πάντα ισχυρίζεται ότι είναι δικιά του.

ΕΙΚΟΝΑ: ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΠΑΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

Ο άνθρωπος κατέχει μια πάρα πολύ πλούσια μνήμη που κοσμεύεται με όλες τις λεπτομέρειες. Ο Ύψιστος Αλλάχ δημιουργεί τη μνήμη στον άνθρωπο με ακαριαία αποτελέσματα, για να συναρμολογήσει το παρελθόν και το παρόν του. Ο Ύψιστος Αλλάχ δημιουργεί συνεχώς τη μνήμη που εκπέμπει στον άνθρωπο, καθ' όλη τη διάρκεια της ύπαρξής του. Παραδείγματος χάριν, διαβάζοντας αυτές τις γραμμές, σε λίγα λεπτά αυτό το κείμενο καταχωρείται στη μνήμη ακαριαία. Αυτό το κείμενο μπορεί να παραμείνει στη μνήμη για ίσως μερικές ημέρες, ή μήνες ή ακόμα και χρόνια, και θα έρθει στο μυαλό κατά διαστήματα. Όταν τεντώνει κάποιος τη μνήμη του για να θυμηθεί θέματα ή συμβάντα από το παρελθόν μπορεί να θυμηθεί πολλές λεπτομέρειες.

Αμέτρητες ακόμα και ασήμαντες λεπτομέρειες πολλών γεγονότων του παρελθόντος μπορούν να παρουσιαστούν και πάλι στο μυαλό του ανθρώπου. Παρά τη μετάβαση πολλών χρόνων, παραδείγματος χάριν, κάτι που συνέβη την πρώτη ημέρα σχολείου κάποιου, τα παιχνίδια που κάποιος έπαιζε με τους φίλους του ή τη χαρά που κάποιος αισθάνθηκε από τη θέα ή την απόκτηση ενός πολύ αγαπημένου του παιχνιδιού, όλα υπάρχουν σαν μια στιγμή στη μνήμη κάθε ανθρώπου. Η μνήμη του ανθρώπου αποτελείται από ένα αμέτρητο αριθμό γεγονότων, αυτό που ονομάζουμε "αναμνήσεις," εφ' όσον ζούμε. Αυτή η μνήμη γίνεται ένα ενιαίο σύνολο σε κάθε στιγμή της ζωής σας. Ο άνθρωπος υποθέτει ότι το απόκτημα της ψυχής από το πνεύμα του Ύψιστου Αλλάχ δημιουργεί τη μνήμη, κάνει τραγικό λάθος νομίζοντας ότι πραγματικά ανήκει σ' αυτόν. Όταν σκέφτεται με τη μνήμη του και λέει, "ήμουν ευτυχής εκείνη την ημέρα, συγκινήθηκα εκείνη την ημέρα και αισθάνθηκα αυτά κι' αυτά τα πράγματα," κάνει λάθος όταν νομίζει ότι ήταν η ψυχή του που δοκίμασε ή αισθάνθηκε εκείνα τα πράγματα.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Ύψιστος Αλλάχ δημιουργεί τη μνήμη ως ένα μέρος και τρόπο με τον οποίον ο άνθρωπος δοκιμάζεται σ' αυτόν τον κόσμο. Με την παντογνωσία Του, ο Ύψιστος Αλλάχ δημιουργεί τη δοκιμασία στην τελειότερη μορφή της. Ορισμένες με τη προοπτική του Ιερού Κορανίου και με γεγονότα που κάνουν τον άνθρωπο να αντιληφτεί τα μεγάλα μυστικά σ' αυτήν την δημιουργία και τη ζωή με πλήρη συνειδητοποίηση της θαυμάσιας φύσης του περιβάλλοντος της δοκιμασίας. Αλλά λόγω της έλλειψης συνειδητοποίησής του, ο άνθρωπος που ζει απομακρυσμένος από το πνεύμα και τις ηθικές αξίες του Ιερού Κορανίου, ζει στην άγνοια αυτής της μεγάλης πραγματικότητας που δημιουργείται από τον Ύψιστο Αλλάχ.

Η ψυχή με την οποία ο Ύψιστος Αλλάχ προκαλεί τον άνθρωπο να αισθάνεται, ο δε άνθρωπος νομίζει ότι είναι "κτήμα του", είναι δημιουργημένη συνολικά από το πνεύμα του Ύψιστου Αλλάχ. Το συναίσθημα είναι ένα από τα αγαθά της ψυχής, σαν να ήταν κτήμα κάποιου, ο Ύψιστος Αλλάχ το δημιουργεί για να φανερώσει και να εκδήλωσει την απείρως θαυμάσια φύση της δημιουργίας Του, που είναι ακριβώς μια από τις ομορφιές και τα θαύματα του ελέγχου, για κάποιον που πραγματοποιεί την αληθινή φύση αυτής της δημιουργίας.

Όταν σκεφτόμαστε την ένθερμη χαρά με τη ψυχή μας, αν και δημιουργήθηκε με ένα ισχυρό συναίσθημα που ανήκει σε μας, πρέπει να μην ξεχνάμε ότι είναι πραγματικά ο Αλλάχ ο οποίος δημιουργεί την αγάπη. Όλα τα είδη αισθήματος που προκύπτουν στην ψυχή δημιουργήθηκαν πραγματικά από το αιώνιο πνεύμα του Ύψιστου Αλλάχ. Θεωρούμε ότι αυτά τα πράγματα

ανήκουν σε μας απλώς μέχρι το σημείο που ο Αλλάχ επιθυμεί και επιτρέπει. Ο άνθρωπος πέφτει έξω από τη λεπτομέρεια και τη ζωντανή φύση των πραγμάτων στη μνήμη του. Είναι στην πραγματικότητα το πνεύμα που φυσηχτήκε στον άνθρωπο από τον Ύψιστο Αλλάχ που αγαπά, αγαπιέται, σκέφτεται, αισθάνεται τον οίκτο, την αγάπη, τη συμπόνια, τις απολαύσεις στην ομορφιά, ξέρει και γυρνάει στην ομορφιά και την καλοσύνη και υιοθετεί τη συνείδησή της.